

קריאה כמו אהבה, זו דרך חיים בראש העין

מאת ריקי כרמל, מנהלת הספרייה העירונית

אחותי ימים טובים באים עלינו! כך ציפי לקוחה ותיקה של הספרייה העירונית קוראת בהתלהבות לא אופיינית לאחותה התיכוניסטית. האחרונה סקפטית משהו מגלגלת עיניים לשמים ומשיבה בטרוניות מחר גם כן יום! וזה מנין? מחזירה ציפי בחשש. עמוס עוז לדעת אישה, הצצתי ונפגעתי מחציפה האחות שבמאי הקרוב תיכנס לאמצע העשור השני לחייה. ואיך זה שאני לא מכירה מההרת ציפי תוך כדי חיוג לספרייה להירשם למועדון הקוראים 'Bookcafe', המסייר אחת לחודש בעולמות ספרותיים אקזוטיים מהארץ ומהניכר. התיכוניסטית הצעירה לא מאבדת שנייה ומעמיסה לתיק שקבלה במתנה ליום הולדתה מיני ממתקים, מברשת שיניים ובחולמנות את קיץ אחד ביחד. לרגע נזכרת בסופרת הגבוהה והצנומה שפגשה בספרייה העירונית רגע לפני שהחלה הסדנא לכתיבה יוצרת. משאלה ליום הולדתך! מבליחה ציפי משום מקום, אחת ימינה זורקת האחות תוך דחיסת נמנמת אופנתית ללילה הלבן שיתקיים מחר בחטיבה. אשכול היה אצלכם? תמהה ציפי. שלילי מחייכת האחות אבל אורי פינק לימד אותנו את כל סודות הזבנג, אז תיזהרי! ומטילה לעברה את התיק המוכן למסע הלילי בין מדפי הספרייה.

האם אנחנו אוהבים לקרא?

דניאל פנק מחבר היצירה הנפלאה כמו רומן מקדיש מספר לא מבוטל של עמודים למגילת זכויות הקורא. הזכות לקרא בקול רם לדוגמא, מתחברת בצורה ישירה לפרוייקטים של מפעלי עידוד הקריאה בראש העין, החל במופעים איכותיים של שעת סיפור לגיל הרך: האריה שאהב תות, הצב של אורן, מיכל מחפשת את האביב ועוד המומחזים ומוגשים לקהל הילדים והאמהות הנרגשות כמו חלה טרייה שזה עתה יצאה מן התנור, דרך סדנאות לכתיבה יוצרת לילדים ונוער (ליאת רוטנר, אורי פינק) ומבוגרים (סוזן אדם, יהודית קציר) המעלות על נס את חשיבות הקריאה ככלי המבטא עשייה ויצירה לשמה.

זכות שאהובה עליי במיוחד היא הזכות לדלג על עמודים. יש שיגידו שזה לא פוליטיקלי קורקט וכל עמוד חייב בקריאה מדוקדקת כולל תיאורים משמימים של טיולים בעקבות השלכת בניו המפשיר. זכות זו שמורה לדפדוף בכתבי עת, לסריקה מהירה של עשרות ספרים על המדף מתוך רצון להניח את היד על הספר המועדף, כפי שמיושם בפרוייקט "הספרייה שלי". כלל תלמידות ביה"ס מבקרות אחת לשבועיים בספרייה העירונית ומעשירות את הידע בספרות ביבליוגרפית, עיתונות יומית בעברית ובאנגלית, ספרות מתח, בלשות והומור כמו גם נפגשות עם היוצר. בתיה, ילדה להורים עולי אתיופיה, חוותה זו הפעם הראשונה לינה עם חברות לכיתה בספרייה ומבין 70 תלמידות כיתה ד' מביה"ס אוהל שרה אשר השתתפו באירוע לילה לבן עם שלמה אבס, קריוקי ומופע שירה וארוחת בוקר משותפת עם ההורים, בתיה הייתה נרגשת במיוחד.

פנק מונה זכויות למכביר : זכות השתיקה , הזכות לקריאה חוזרת והזכות לשקיעה גמורה בטקסט ואני חוככת בדעתי האם בעידן דיגיטלי זו זכות או חובה? עם סימן שאלה מהבהב בחלל האוויר יצירת מועדון קוראים עירוני 'Bookcafe' בשנתיים האחרונות, מוכיחה מעבר לכל ספק כי זהו מצרך תרבותי נדרש. עיון ביצירות ספרותיות שונות שווה ערך לחוויה רוחנית נפלאה. קוראים המבקשים להעשיר את שעות הפנאי מגיעים אחת לחודש למפגש אינטימי על כוס קפה ומאפה עם מנחה לספרות ויצירה חדשה. לאוירה הפסטורלית הגיעו ממיטב הסופרים הישראליים: רם אורן, מיכל שלו, נעה ירון, אשכול נבו, דודו בוסי ועוד להיפגש עם חברי מועדון הקוראים.

במסכת חגיגה ט' נאמר: "אינו דומה שונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחד" האם לכך התכוון פנק בזכות לקריאה חוזרת?